

55. poglavje

Trije prijatelji Roberta Bluma razpravljajo pred vrati predsobe. Končno stopijo v predprostor in takoj pride do nepričakovanega srečanja z Robertom Blumom

1 Trojica končno vstane s stola in se počasi in zelo previdno odpravi do odprtih vrat. Ko pridejo do vrat, se jim zdi, kot da so se prebudili iz spanja, ker odkrijejo, da je poleg njihove dnevne sobe še veliko večja in bolj čudovita soba; gledajo naprej in nazaj ter naredijo nekaj korakov pred vrati in gor in dol, da bi odkrili kaj grozečega zanje; ker še ne vedo, na koga ali kaj bi lahko naleteli.

2 Po temeljitem pregledu sobe, v kateri z Robertom stojim nekoliko stran od vrat, s štiriindvajsetimi plesalkami v ozadju in nismo vidni iz njihovega zornega kota, ne zaznajo nič nevarnega in Jellinek nekoliko tišje spregovori:

3 »Prijatelji, v tej predsobi ne vidim ničesar nevarnega. Nasprotno, tam v desnem kotu vidim mizo s kristalno steklenico nekega dobrega vina, ki je zagotovo dveh dimenzij in nekaj zelo vabljivih kosov kruha, zagotovo pečenega iz najboljše pšenične moke. Če ni druge grožnje, potem ne bi smeli biti preveč strahopetni, da ne bi šli čez in zaužili nekaj kruha in pijače v tem svetu duhov. Zdi se, da je to zasnovano tako, da dela vtis o našem obstoju duha bolj privlačen, kot smo ga imeli do sedaj. Mislim, da nam malo več poguma ne bo škodilo. Kaj pravite?«

4 Messenhauser pravi: »Brat Jellinek, popolnoma se strinjam z vami; le, da vam moram priznati, kot tudi bratu Becherju, v lastno sramoto, da sem vedno zadnji pri takih nevarnih raziskovalnih priložnostih! Če bi na koncu lahko prišlo do vrnitve, bi bil seveda prvi!«

5 Pravi Jellinek: »Toda dragi brat, zdi se mi, da ste največji strahopetec! Kako ste bili kot takšni sposobni kandidirati za poveljnika vojske? O bratec! Zdaj so mi nekatere stvari postale jasne! Poglejte, če bi dali ukaz na prostem, namesto v dobro varovani poveljniški pisarni - kdo ve, ali Dunaj ne bi zmagal? Toda zdaj vas zaradi vaše časti prosim, da ne bodite tudi tukaj takšen strahopetec!«

Zapisano 10. marca 1849

6 Pravi Messenhauser: »Ampak, najbolj ljubljeni prijatelj in brat, saj si zdaj sam resnični Napoleon, midva z Becherja pa sva samo skavta v primerjavi z vami? Ker ste junak in najbolj prežeti s pogum, bodite naš vodja! Jaz v sebi nikoli nisem občutil nepopustljiv pogum. Vendar vseeno kljub pomanjkanju pogumu nikoli nisem imel veliko strahu pred smrtjo - in tako je tudi zdaj. Vendar me je nekako strah od tega predprostora, na podoben način, kot se nekateri bojijo prividov v določenih prostorih. V resnici gre za nekaj zlovesčega - domisljico imam o skorajšnjem določenem pomembnem dogajanju, ki se ga ne morem otresti! No, bomo videli, ali me občutek vara, ko stopimo čez prag. Po mojem mnenju se bomo trenutno spopadli z velikimi stvarmi in dogodki in upam, da bo to opravičilo moje pomanjkanje poguma v vaših očeh?«

7 Jellinek pravi: "Ja, da, prijatelj; vendar je to nekaj povsem drugega; glej, podobno

predznanje muči tudi mene; toda veste, da to nikoli ne sme motiti velikega duha. Ko poskusim to steklenico vina in ta čudovit pšenični kruh in potešim svojo lakoto - potem bi bil raje postavljen z mizo zunaj, kot pa bil v vaši strahopetni družbi! Toda kaj naj me še zadržuje tukaj? Gremo v nov podvig in novo zmago, zato naprej in hura!«

8 Po tej izjavi se Jellinek drzno približa vratom in se namerava sprehoditi do dobro postavljene mize. Ko pa stopi na prag pa mu Robert in jaz blokirava pot in Robert v svojem drznem tonu spregovori: »Stoj, kdo je tam? Niti koraka dlje, dokler se vi in vaša dva spremljevalca legitimno ne predstavita, kdo ste in kaj želite tukaj!«

9 Jellinek se v tem nepričakovanem srečanju sprva nekoliko premakne nazaj, a se kmalu zbere, saj v spraševalcu takoj prepozna Bluma in z začudenjem reče: »O, oh, o, Blum! - Robert! No kje iste bili do sedaj? - Oh, oh, to je malo preveč! Pridite in se pustite objeti in poljubiti tisočkrat. Ali nas res ne prepoznate? - Messenhauser, Becher in jaz, vaš Jellinek?«

10 Pravi Robert: »Resnično, resnično! Moji tovariši v trpljenju in usodi - poosebljeni in točno takšni, kot ste bili na Zemlji! Že dolgo vem, da ste tukaj moji gostje, vendar niste vedeli, da se nahajate v moji hiši. Dovolili ste, da so vas preplavili smešni strahovi. Toda pridite sem v dobrem veselju in usedimo se k tisti mizi tam! - Brat Messenhauser in vi, brat Becher, se še bojite prestopiti čez prag?«

11 Messenhauser in Becher rečeta: »Bodite tisočkrat pozdravljeni, najbolj cenjeni brat in prijatelj! Pridružili se vam bomo kamor koli nas vodite - še posebej k tisti mizi, ki nosi pravi blagoslov za naše prazne želodce!«

12 Radostno prihitita k Robertu, ga objameta in poljubita, nato pa gresta z njim k mizi.

56. poglavje

Jellinekova dobra ideja glede starega prijatelja Roberta Bluma. Plemenit učinek nebeškega vina in Jellinekova dobra nazdravitev dragemu neznanemu prijatelju. Gospodov odziv in Jellinekova pravilna slutnja;

1 Jellinek pa me prijazno gleda in potem reče: »Dragi, pravični prijatelj našega brata Bluma, ali bi Vas lahko tudi bolje spoznal, vsekakor morate biti izredno dober človek, ker ste v družbi našega plemenitega prijatelja?«

2 Rečem Jaz: »Prihodnost bo razkrila vse, kar vam je še vedno nejasno. Pojdite skupaj z menoj k Gospodovi mizi in se najprej okrepčajte, da boste potem bolj primerni za razumevanje nekaterih stvari, ki so se vam do sedaj zdele skrivnostne. Zato pridite, dragi moj prijatelj in brat Jellinek!«

3 Jellinek pravi: "O prijatelj! Vaš glas zveni čudovito prijazno; vsaka vaša beseda me je očarala na način, ki ga še nikoli nisem občutil; če niste angel iz božjih nebes, se bom za vedno odrekel svoji človečnosti! Da, da, ste, morate biti angel! Veste, ostal bom pri vas in se držal le vas posebej in izključno! Ker vam moram to odkrito priznati, kolikor imam

rad svojega dobrega prijatelja Bluma, pa ste mi vi vseeno veliko bolj všeč, sploh pa odkar se pogovarjate z mano, čeprav še vedno zelo izven razumevanja! - Toda zdaj k mizi in nazdraviva drug drugemu za večno prijateljstvo! Ker mislim, da ne bo nobene tajne policije Windischgrätza in sodnikov, ki bi v tej hiši lahko postavljali kakršne koli zakone?!«

4 Rečem Jaz: »Dejansko ne. Takšen občutek glede tajne policije lahko za vedno odložite! Toda zdaj k mizi, kjer drugi že nazdravljajo.«

5 Messenhauser že prihaja k Jellineku s kristalno čašo najboljšega vina in pravi: »O, brat Jellinek, to je resnično tisočkrat boljše vino, kar smo ga kdaj koli pili na Zemlji! Tu, izpraznite čašo na zdravje vseh naših prijateljev in sovražnikov! - Tudi Windischgrätz bo živel! Tudi instrument slepih zemeljskih diktatorjev bi lahko nekega dne dosegel globlji vpogled.«

6 Jellinek pripravno vzame čašo in reče: »Dragi prijatelj! Takšni ste mi bolj všeč kot pa med nesmiselnimi razpravami v tisti majhni zaporniški celici, kjer ste, brat Messenhauser, še vedno obupani čakali na ukaz za izvršbo!

7 Toda poslušajte, za svojega srčnega prijatelja sem izbral prijatelja našega brata Bluma, zato mi morate oprostiti, ker nočem poskusiti tega božansko dišečega vina, dokler On ne naredi prvega požirka.«

8 Vsi se veselo strinjajo z Jellinekovo željo. On Mi takoj izroči čašo z najbolj intimnim prijateljstvom in reče: »O dragi, božanski prijatelj! Ne zamerite mi in sprejmite to skodelico iz roke revnega grešnika, iz roke zemeljskega izdajalca! Resnično, če bi imel tukaj kaj boljšega, s kakšnim veseljem bi vam to izročil kot znak mojega najglobljega spoštovanja in časti! Toda glejte, nobenega zlata in srebra nimam! Ampak to, kar imam, in sicer to čašo in toplo srce, vas pozdravlja kot najbolj cenjenega prijatelja, - to vam podarim. Oh, vzemite to od mene. Vsekakor je drzno od mene, da vam to ponujam, - ker Ste gotovo angel, toda ta čaša naj bo znak mojega pakta o prijateljstvu, ker Vas ljubim z vsem srcem, ker zaznavam toliko prijaznosti, ljubezni in modrosti v vaših nekaj besedah. Ne glede na to, da sem popolnoma nečist duh, samo zaprite svoje nebeške oči in si mislite: "Tip ne zna nič boljšega"! Veste, minilo bo še veliko časa, preden se bom naučil sporazumevati z duhovi vašega kalibra. Kljub temu ste lahko prepričani, da sta moje srce in jezik trdno prepletena! Ali lahko, moj prijatelj, domnevam, da niste užaljeni?

9 Jaz (Jezus) zelo nežno vzamem skodelico iz Jellinekove roke, pijem iz nje in nato rečem Blumu: »Bratec, pojdite k shrambi, v njej je še vedno steklenica mojega dejanskega personificiranega dušnega vina; prenesite jo sem, da bom svojemu novemu, srčnemu prijatelju iz srca pokazal, kako zelo cenim njegovo prijateljstvo!«

10 Blum hitro skoči in prinese steklenico, narejeno iz pravih diamantov, polno najbolj okusnega vina in mi jo preda vidno ganjen.

11 Vzamem steklenico in napolnim isto čašo z mojim vinom in rečem: »Tu, dragi

prijatelj in brat, vzemi čašo in iz nje popij kar največ in se prepričaj o tem, kako izjemno prijazno, vredno in drago mi je tvoje prijateljstvo! - Kaj pravite na svoje grehe? - Kaj bi človek sploh lahko videl v srcu, ki je tako polno nesebične ljubezni, grešnega? - Brat! Povem vam, da ste čisti pred Menoj; ker vaša ljubezen do Mene pokriva količino vaših zemeljskih grehov! Toda ne glede na to, kaj še vedno dolgujete svetu - veste, jaz bi moral biti za vas zelo slab prijatelj, če vas ne bi razbremenil tega dolga in ga ne bi popravil namesto vas!? Zato zdaj pijte, brat Jellinek za naše - večno prijateljstvo!«

12 Pravi Jellinek, ganjen do solz: »O božji prijatelj! Kako prijetni in dobri ste! O, ko bi le zdaj lahko svoje srce iztrgal iz prsi in ga dal vam! Ampak dajte mi prosim zdaj čašo.«

13 Jellinek vzame čašo, pije iz nje in potem reče: »Ne, nebeški brat -angel! Če je vaše prijateljstvo in vi sami, podobno temu soku, potem, - potem, niste angel, ampak - resnični Bog sam! Ker nekaj bolj božanskega z okusom in duhom nikakor ne more imeti niti celotna neskončnost! -Bratje, tudi to pokusite in recite, če nimam v celoti prav!«

57. poglavje

Nebeško zlahtno vino in njegovi učinki. Vprašanje o Kristusu in njegovem božanstvu. Kratek, jasen odgovor Roberta Bluma. Jellinekovo dober moto pričevanja ljubezni. Vzorčno vprašanje Roberta Bluma o ljubezni do žensk in ljubezni do Jezusa;
(Zapisano 14. marca 1849)

1 Blum, Messenhauser in Becher pijejo iz čaše in se čudijo neverjetni kakovosti tega resnično nebeškega vina.

2 Messenhauser prevzame besedo in reče: »Da, resnično, resnično; Vaša aluzija je res tako dobra, kot je to vino tukaj! - Gospod! A je to vino?! - Blum, veste, dobro je biti v tej hiši; mislim, da bi morali tukaj ostati za vedno! - Ker tam, kjer je v hiši takšen kruh in takšno vino, bodisi v materialnem ali duhovnem svetu, je že enkrat za vselej zelo dobro; zato ostanemo v tej hiši za vedno le, če se to le da! Če bi prišel od kje kakšen revni grešnik, kakor smo bili mi in še vedno smo, ga bomo sprejeli in mu polepšali dan, pa četudi bi bil eden naših najhujših zemeljskih sovražnikov. - Kaj mislite o tem?«

3 Blum pravi: »Prijatelj Messenhauser, to ste pa izgovorili zelo lepo in dostojanstveno, ker ste te besede res dobili iz srca in ne iz uma. Sam pa pravim: če bi Windischgrätz zdaj prišel sem kot reven in pomoči potreben duh, bi moral resnično najti boljši sprejem pri nas, kot smo ga našli mi pri njem na Zemlji!«

4 Vsi trije vzdikljejo: »Bravo, tako je! - Da bi bil pravi kristjan, mora biti človek zmožen odplačevati zlo z dobrim iz dna svojega življenja! Kdor čuti maščevanje v sebi, še zdaleč ni popoln duh in še vedno ima zelo veliko pomanjkanja kakršne koli proste

življenjske moči; toda kdor, tako kot največji in najpametnejši učitelj Judov, še vedno lahko na križu reče: - »Gospod! Oprosti jim; ker so popolnoma nerazumljivi in ne vedo, kaj počnejo,« - ima zagotovo največjo svobodo življenja! Da, celo radi bi rekli: On je Bog! - In to najbolj govori v prid o sprejemanju sicer zelo zatemnjenega Kristusovega Božanstva.

5 Kje je navsezadnje ta nekdanji Jezus, čigar zemeljskega obstoja ne bi smeli postavljati pod vprašaj, zdaj v tem duhovnem svetu? - Resnično, to je bil verjetno največji prijatelj ljudi! - Prijatelj Blum! Ali nikoli niste imeli priložnosti, da bi izvedeli kaj več o tem posebnem in čudovitem človeku?«

6 Blum odgovori: »O najdražji prijatelji! Lahko vam vse življenje zagotavljam, da je bil On moj prvi znanec na tem svetu!«

7 Prijetno presenečeni, vsi želijo vedeti: »Kako to, da? Kako je do tega prišlo? V kateri regiji se je to zgodilo? Kaj ti je rekel? Bodi tako dober, bratec in nam povej to za nas nekaj najlepšega!«

8 Robert odgovori: »Dragi prijatelji, ker imamo trenutno druge stvari, bomo to odložili na kasnejši čas. Toda zagotovim vam lahko, da me bo kmalu spet obiskal, in takrat ga boste tudi vi lahko videli in bolje spoznali.«

9 Jellinek sprašuje: »A nam lahko vnaprej poveš, ali si z njim govoril o njegovem slabo priznanem božanstvu, ki so mu verjeli le številni šibki verniki? In ali takšno vero odobrava ali ne?«

10 Blum odgovori: »Da, dragi prijatelji! Zelo na kratko vam povem, da sva o tem veliko govorila in to moram zdaj povedati tudi vam po resnici, ki jo težko razumete in to je: Kristus je edini pravi Bog od večnosti; je ustvarjalec vseh nebes in vseh svetov! Zdaj vam več o tem ne morem povedati; ko pa bo prišel, boste o njem že izvedeli vse!«

11 Jellinek dodatno pojasni: »Prijatelj, to ne bi bilo potrebno zaradi dokazovanja, ampak samo zaradi mojega srca. Ker, če sem odkrit, če bi prišel in me samo pozval, da ga spremljam, bi to takoj storil in vas zapustil! Ker ga kot najbolj dovršenega in najboljšega od vseh moških že imam rad bolj kot vse ljudi na Zemlji skupaj. Koliko bolj ga bom še imel rad, če je res Bog! Ne bi se ukvarjal s tem, zakaj in kako, ker verjamem v rek, ki sem ga enkrat prebral: "Bog je ljubezen; ker ko ti celotno srce zajame ljubezen, pomisli: Bog je v tej ljubezni" - Glej, to je moj barometer tudi za Božjo prisotnost v človeku. - Če zdaj v srcu čutim močno ljubezen do Kristusa, mi ta ljubezen pravi: Kristus je in mora biti Bog; kajti, ali bi ga lahko drugače tako močno ljubil? Zato tudi jaz tako ljubim tega nebeškega brata, saj v sebi nosi veliko božanske ljubezni! Imam prav?«

12 Blum pravi: »Popolnoma! Samo srce lahko razume Boga, um večno nikdar! - Ampak zdaj, dragi prijatelji, k nečemu drugemu! Ker smo že v poglavju ljubezni, lahko z njo zlahka povežemo to domnevno drugo.

13 Slišite! Ljubezen je edini barometer dokazov za Božanstvo in njegov nesporni

obstoj; vemo pa tudi, da je zraven nas ženski in nežni spol, ki je vse prevečkrat otrdil naša srca tako, da nikoli nismo bili sposobni višje in čistejše ljubezni do Boga! No, ali mislite, da Bog živi v tej - večinoma le čisto čutni ljubezni?! «

14 Jellinek pravi: »Da; če ne bi bila božja ljubezen tudi v ženski, kdo bi jo lahko ljubil? Vendar ni nobenega dvoma, da se lahko naša ljubezen do žensk tudi sprevrže in omaja ljubezen do Boga!«

15 Pravi Robert: »Če bi, zaradi preizkušanja, številne lepe plesalke v najlepših baletnih kostumih in nadvse prijazno stopile pred vas hkrati s strogim, a nadvse dobrim božanskim moškim Jezusom, potem mi povejte in ti Jellinek še posebej, kaj bi reklo vaše srce? To vas sprašujem, ker vem, da so vam, zlasti tako imenovane plesne umetnine, predstavljale največjo nevarnost!«

16 Jellinek pravi: »Bratec, dotaknil si se ene mojih najšibkejših točk tukaj; po drugi strani pa vam lahko dokažem, da sem popolnoma prepričan, da kljub vsem mojim slabostim še vedno lahko 10.000 plesalk sedi na mestu ali pleše, pa bi vse dal za en sam resnični Kristusovimi las, če bi bilo to pomembno! – Saj je ljubezen do Boga veliko močnejša kot ljubezen do lepih plesalk; ljubezen do žensk lahko oslabi ljubezen do Boga le, če kdo komaj verjame v Boga ali je prisiljen verjeti v Boga, ki naj bi prebival v neki posvečeni razini!? Če pa je Božanstvo res v Kristusovi osebi in ga lahko vidimo, prepoznamo kot takega in se z njim celo pogovarjamo! – Bratec, v tem primeru lahko takoj odpelješ svojih 10.000 lepih plesalk. Brez Kristusa pa bi seveda lahko nekaj plesalk tudi povečalo toploto v mojih prsih.

17 Blum vpraša: »Bratec! Jih želiš videti?«

18 Jellinek odgovori: »Če imate tukaj takšne duhovne plesalke, jih pripelji, da bomo ugotovili, koliko škode nam lahko naredijo!«

58. poglavje

Plesalke kot preizkušnja za tri Blumove prijatelje glede ljubezni do žensk.

Dobri odgovori Jellineka in Messenhauserja;

1 Po tem Jellinkovem govoru Blum takoj odide v že znani zadnji del te sobe, kjer je bilo 24 plesalk zdaj za bogato zaveso, ki je bila narejena šele po preobleki teh plesalk na njihovo prošnjo in na najcenejši način na svetu, in sicer: samo po Moji volji. Ko Robert Blum pride tja, dvigne zaveso in zelo mirno nagovori tam zbrane plesalke: »No, drage moje, čas je, da pridete ven in naredite nekaj dobrih potez pred temi tremi gosti! Ampak naredite to dobro in ne spravite te hiše v zadrego!«

2 Plesalke takoj storijo, kar od njih zahteva Blum. Pojavijo se in preden naredijo prve korake, prva reče Blumu: »Naprašamo vas samo, da nas ne krivite, če bi se naše bogate oblike izkazale za provokativne! Če pa sumite, da bi se to lahko zgodilo, bi vse raje videle, da nam ne dovolite stopiti pred vaše tri nove goste! Ker bi nam bilo resnično

žal, če bi delale zlo, ker resnično želimo delati le zelo dobro!«

3 Blum odgovori: »Moje drage sestre, prav vaš pomislek moje srce zelo osrečuje; saj iz njega jasno vidim, da ste vse popolnoma dobre in čiste! Vendar naj vas vse to ne skrbi; ker je moj najdražji prijatelj tam in tudi jaz - bom najbolje poskrbel, da ve in ti gostje ne boste naredili niti najmanjše medsebojne škode! Zato bodite pogumne in neustrašne, ker s svojimi plesi ne boste naredile nič slabega, ampak samo tisto, kar je dobro in blagodejno naklonjeno tem gostom!«

4 Ko plesalke slišijo takšno zavarovanje, hitro stopijo v zelo svetlo prednjo sobo in takoj začnejo razvijati svoje spretnosti z vsemi vrstami gibov z najbolj prijaznimi izrazi. -

Blum, ki se je zdaj vrnil s tremi prijatelji, takoj vpraša Jellineka: »No brat Jellinek, kako so vam všeč te naše hišne plesalke? Ste že kdaj videli kaj popolnejšega v tem žanru na Zemlji?!«-

5 Jellinek nekaj časa z veliko pozornostjo gleda te plesalke in nato z globokim vzdihom govori: »O dragi brat! - Ne morem si pomagati; ampak moj občutek ob gledanju takšnih produkcij vedno ostane enak! Odkrito vam moram povedati, da do njih nikoli nisem imel pravega veselja; nasprotno, vedno me je polnila določena vrsta zelo čudne melanholije in predstavo sem zapustil z zelo čudnimi občutki! Velikokrat sem na zemlji razmišljal o tem čudnem pojavu ali bolje rečeno o čudnem procesu v svojih mislih; vendar nisem mogel utemeljeno ugotoviti, kaj pravzaprav so ta čustva v meni!! Zdaj pa se v meni prižiga prava luč, kar mi povzroča več veselja kot vse te res zelo odlične plesne predstavitve.. Razlog je v popolna neuporabnosti teh plesov. Povejte mi, kakšno korist lahko ta umetnost sploh ima?! Po mojem mnenju - nobene! Vse druge umetnosti, kot so zvočna umetnost, poezija, slikarska umetnost in kiparstvo, lahko v svojem resničnem in dostojnem odnosu do človeškega uma prinesejo zelo pomembno korist s pomirjanjem in oplemenitenjem srca, in ne redko tudi iz zelo grobe osebe potegnejo nežnejšo in prijetnejšo plat in ne redko prebudijo in oživijo resnično ljubezen v prsih. Toda vzemite si tudi najbolj plemenito in čisto umetnost plesa, a občutki, ki so v duši, so v glavnem tisti, ki so najbolj nečisti. Po takšni predstavi se človekova čutnost in želja mnogokrat pomnožita.

6 Čeprav so to ključni razlogi za moje slabe občutke, ki jih sedaj odkrito navajam, ti niso dejanski vir moje melanholije, ki je vedno spremljala takšne predstave. Dejanski vir moje depresije ob takšnih umetniških predstavah, čeprav sem jih vedno nestrpno obiskoval, je bil predvsem to, kot sedaj jasno spoznavam, da sem skozi te čarobne gledališke predstave dojemal te tako lepo oblikovane plesalke kot padle angele!

7 O, kako pogosto sem mislil tako in si rekel: »Kako srečen bi bil, če bi vaše srca kdaj razumela, kaj čutimo do vas! Toda ve ste padli angeli in nikoli ne prepoznate vrednosti srca, ki bi vas želelo znova dvigniti iz blata vašega potopa in spremeniti v prave angele! - Posvetno bogastvo je zdaj vaš bog in slepo srce brcate s svojimi čudovitimi

nogami, s katerimi prebudite najbolj drzno zoprnost, čeprav bi lahko naselile sončni tempelj, če bi prepoznale vrednost svojih src. Toda, kaj vas briga za tisoče hudičev, ki so vam plačevali, vas občudovali, ploskali in pogosto celo opravljali živalske storitve na vaših telesih, seveda za bogato plačilo! Vaša srca so brezčutna do tistih, ki nimajo več denarja, da bi plačevali vaše storitve in podobne ste marmornatim doprskim kipom; nočete več poznati obubožanih občudovalcev, saj ste jih osvojile na tisoče, poleg tega pa zbirale denar v svoje vreče od bogatinov. Kaj vas briga za srca, v katera so vaša čarobna stopala z vsakim plesnim korakom ustrelila strupene puščice!? Če vas želijo spet videti pred vašim hotelom par excellence, vanje vržete copate, s katerimi so lahko zadovoljni!«- In se vrnete v svojo sobo.

8 Glej prijatelj Blum, takšne misli so mi bile vedno moje spremljevalke in so mojo dušo naredile čudno slabo. A nisem imel prav, ko sem pomislil, kako mora boljše srce vedno razmišljati do svojega sočloveka?! Vedno sem z dobrim razlogom mislil tako ob takih priložnostih in tudi zdaj tako mislim. Verjetno se sprašujete ali so te plesalke, ki so zdaj z veseljem končale svojo predstavo in se zdaj zdi, da nas poslušajo, lahko nevarne za našo ljubezen do Boga? Mogoče za moja dva draga brata, Messenhauserja in Becherja? – Vendar tega ne morem trditi. V tej situaciji so zame plesalke najmanj nevarne, tako kot tudi niso nevarne za tega mojega novega prijatelja, ki je zdaj moj najdražji prijatelj in, ki je zdaj poslušal moj govor vidno ganjen. Zato vam lahko zagotovim, najdražji prijatelj Blum, da vseh teh 24 umetnic in njihovih 48 prelepih nog, moje ljubezni do Jezusa niso niti najmanj zmanjšale! Nasprotno - to mojo najsvetejšo ljubezen so samo še povečale, ker glej, zdaj se mi ti ubogi padli angeli resnično smilijo in če bi jih bilo mogoče spremeniti v prave ljudi, di dal za to pol življenja.; - Ampak pustimo te moje želje, ker so nekatere moje želje na Zemlji postale celo voda, ja - na koncu tudi kri; zakaj tudi tukaj ne bi bilo tako? – Toda zdaj tudi vidva, Messenhauser in Becher povejta, kako vama je bil všeč ta spektakel?«

9 Nagovorjena odgovorita: »No - Sploh ni bilo slabo! A zdi se nama nekoliko nenavadno! Takšne ekscentričnosti človeške neumnosti so na Zemlji precej dopustne; - toda tu, v kraljestvu duha, - morama priznati, brat Blum -, se nam takšna predstave zdijo preveč čudne! - Zamislite si, če bi se lahko zdaj vrnili na Zemljo in tam svojim prijatelji rekli, da smo se udeležili nebeškega baleta! Ne, vsi bi se smejali! - Ampak povejte nama, kako ste v resnici dobili to idejo, da ste sem v kraljestvo duha pripeljali teh 24 baletnih plesalk? Ste jih dobesedno zaposlili ali kaj? - Ali pa je to nebo novih katoličanov? Namesto teh novih katoliških angelov raje vidimo, da nam prinesete še eno buteljko tega zadnjega vina. Vsaka kapljica tega nebeškega vina je vredna več kot vseh 48 čudovitih nog!«

10 Blum se našmehne in prinese še eno buteljko.

59. poglavje

Gospodova izjava o pogosto zlorabljeni besedni zvezi: "Cilj opravičuje sredstva." Nekaj primerov tega izreka;;

(zapisano 20. marca 1849)

1 Toda Jellinek se zdaj obrne k Meni in me vpraša – ali in kako bi mi lahko bila vseč ta čudna plesna predstava?

2 Vendar mu rečem: »Dragi prijatelj, tukaj ti moram odkrito priznati, da ob takšnih priložnostih namenjam manj pozornosti sredstvom kot samemu namenu. Ker je zdravilo samo po sebi lahko pogosto videti tako nenavadno, ni pomembno, če je bilo le uporabljeno za doseg plemenitega in dobrega namena v vseh odnosih. Ker tukaj v kraljestvu duha najboljši doseženi cilj vedno posveti vsa sredstva, s katerimi ga je le mogoče doseči! O tej plesni predstavi resnično ni nič pomembnega na videz; toda v povezavi z doseganjem plemenitega in najboljšega namena, ki je mogoč samo prek njega, je spet neskončno zaslužen!

3 Najprej pa bi rad osvetlil to načelo, ki se sliši zemeljsko jezuitsko, da bo njegova duhovna vsebina postala bolj očitna in zato poslušajte: Glej, načelo je na kratko: Dober namen posveti vsa sredstva, s katerimi ga je mogoče doseči. - Zdaj bomo videli iz več primerov, ali je to načelo pravilno; in tako jih bom naštel nekaj!

4 Glej, sin na zemlji ima očeta, ki je imel nesrečo, da si je pri delu zlomil nogo tako. Kirurg mu je zlomljeno nogo odrezal, tako da se je lahko ostali del noge spretno zacelil in postal neškodljiv za naravno življenje drugih delov telesa. Kaj bi dober sin, ki ljubi očeta nad vsem drugim, storil s tako hudo osebo, ki z ostro žago iz jeze ali slabe volje odreže očetovo nogo? Glej, ta sin bi prijel zlobneža in ga kaznoval za vse življenje, ker pa je to naredil kirurg, je njegov oče od te hitre operacije trpel veliko manj, saj je bila izvedena tako hitro kot strela na zelo zdravi nogi. Če tega ne bi storil, bi oče trpel neznosne muke zaradi gangrene, ker je bilo potrebno poškodovani del noge zaradi okužbe takoj odstraniti. Glej, sredstvo samo po sebi, brez povezave s ciljem, ki ga je mogoče doseči s tem sredstvom, bi bila gnusoba, toda v povezavi z dobrim koncem je to odrešenje; sin pa bo zagotovo izjemno hvaležen spretnemu kirurgu, ki je rešil življenje njegovemu ljubljenu očeta! A pojdimo naprej!

5 Kaj bi storili s tistim, ki bi vam s pestjo izbil zob? Glejte, pred sodiščem bi zahtevali veliko odškodnino za bolečino. Če imate pa boleče slab zob, potem greste k zobozdravniku in mu z veseljem plačate, da odstrani slab zob. Kdo bi priporočil za odstranitev zoba pretepača, ki je ljudem razbijal ali izločil zobe samo za zabavo? Čisto drugače je v rokah pravega zobozdravnika, saj s svojim pogosto bolečim postopkom doseže dober namen. Tega ne morete zanikati, tukaj se sredstva posvečajo z dobrim rezultatom. A pojdimo vseeno naprej!

6 Glej, uboj sočloveka je eden največjih grehov, ki jih človek lahko stori. - Oče gre s

sinom skozi gozdove. Nek hudobni človek, ki se mu zdi, da ima oče veliko denarja s seboj, skoči iz grmovja in zgrabi očeta za grlo in ga poskuša zadušiti. Sin vidi veliko nevarnost in poseže po pištoli in umori morilca. Glej, eden najtežjih grehov je ubiti. Ampak, ali je greh tudi, če sin umori tistega, ki je hotel ubiti njegovega očeta? Dejansko ne! Že zdrava pamet vam pove: uboj je eden največjih grehov le, če je sredstvo za dosego zlega namena. Toda v povezavi z najboljšim vzrokom je svet kot vzrok sam, še posebej, če je na videz edino učinkovito sredstvo.

7 In glejte, kot pri teh naštetih primerih, tako je tudi pri vsakem dejanju, ki ga naredi katerikoli človek ali duh; če se po skrbnem in pametnem premisleku zdi edino učinkovito sredstvo za dosego dobrega vzroka, je tudi sredstvo dobro, pravično in se posveti z doseženim dobrim primerom!

8 In tako, dragi moj prijatelj, si boste morali zapreti oči tudi s temi plesalkami, saj plešejo za več dobrih namenov, kar je tudi resnično doseženo, kot boste kmalu videli. Povejte, ali se boste torej s svojim godrnjanjem zamerili tem plesalkam ali pa jim boste morda privoščili nekaj kozarcev iz druge steklenice?

9 Jellinek pravi: »O, če je tako pa vendar pridite sem, draga srca, samo pridite sem! Tudi ve bi morale imeti lep dan!«

60. poglavje

Plesalke, polne ponižnosti, skromnosti in iskrenosti, iščejo Boga. Robert Blum jih pouči z dobrim, modrim poukom. Skrivnost življenja in njegova velika nevarnost;

(Zapisano 21. marca 1849)

1 Na to povabilo se plesalke spoštljivo priklonijo, prve tri pa pravijo: »O, dragi, čudoviti prijatelji, ste predobri in zelo obzirni do nas, ker nam odpuščate! Ker je naša zelo slaba in bedna umetnost najnižja od vseh umetnosti, si ne zaslužimo niti najmanjšega spoštovanja od duhov, kakršni ste vi, zato sploh ne moremo razumeti, kako in zakaj ste lahko tako dobri do nas, ubogih grešnic. Res, če bi bile še vedno na Zemlji v telesu, bi nas tako resnično dobri ljudje postavili pod veliko obveznost, kajti pravo prijateljstvo in resnična nesebična ljubezen je najlažji način za največje žrtve! Ampak tu smo po duhu uboge, saj nimamo ničesar drugega, kot to, kar nam daje vaša nadvse velika dobrot. Zato vam ne moremo povrniti vaše neizmerne dobrote na noben drug način, kot da vas spoštujemo in ljubimo iz polnosti naših src! Če se vam lahko s tem približamo, se vam bomo z veseljem pridružili v veselju. Če pa vas naša morda premalo čista ljubezen ne veseli, nam dovolite, da odstopimo in opustimo svoje zemeljske grehe!!«

2 Jellinek odgovori: »Prosim vas, najdražje moje, le ne bodite tako zelo rimokatoliške! Kje je Bog, ki je kdaj mislil, da je ljubezen zločin!? Povem vam, tudi če bi

me hudič resnično ljubil, bi ga tudi jaz imel rad! Kako bi vas potem prezirali, če nas imate rade. Saj zagotovo nismo hudiči in nikoli ne bomo! Torej, samo pridite vse in pijte iz tega resničnega življenja! Ne bojte se nas; kajti vsi imamo svoje srce na jezikih in vsaj pri tej sferi dejavnosti se malo razlikujemo od načina, kako govorimo in delujemo navzven. Vseh pet od nas ne želimo ničesar drugega, kakor vašo čisto ljubezen in dobroto!«

3 Ko plesalke to slišijo od Jellineka, se še bolj prijazno in globlje priklonijo, nato pa pridejo do nas z najbolj ljubečimi obrazi, nas spet prijazno pozdravijo in rečejo: »Me bomo vaše služkinje; vaša čista, dobra in plemenita volja bo za nas najsvetejši zakon za vedno! Vendar imamo eno veliko prošnjo, da bi videle in поблиže spoznale najvišjega Boga, ker v zemeljskem življenju nismo imele možnosti in tudi nismo tega resnično iskale in smo sem prispele brez pravega znanja in vere, kot slepe osebe.

4 Bile smo rimokatoliške vere in navzven smo storile vse, kar je ta cerkev zahtevala, čeprav smo bile plesalke. A kljub vsemu nam številni posti, spovedi in obhajila niso približala k pravemu spoznanju Boga. Vse, ki smo tukaj, smo zemeljsko umrle pred 10 do 15 leti in smo se tu našle po naključju! Toda v takšnem stanju kot smo vstopile v ta resni svet, smo še vedno, torej nismo še spoznale Boga, ki si ga želimo spoznati in kar bi si moral želeli vsak človek; in vendar nam je samo Bog, resnično zelo dober, izjemno moder in vsemogočen, lahko dal tak obstoj!?

5 Nočemo biti nespoštljive, toda če bi nam, ubogim ženskim bitjem, dragi prijatelji, sčasoma podali vsaj nekoliko boljšo predstavo o Bogu, kot pa nam je bila podana na Zemlji, bi nas to zelo razveselilo.

6 Na Zemlji so vedno predstavljali Božanstvo tako, da nas je taka predstavitev oropala vsakega resničnega koncepta Boga. Na primer: Bog je sestavljen iz treh oseb, od katerih je vsaka oseba Bog v samem sebi, kar mora očitno imeti tri bogove! Vendar ti trije bogovi niso trije bogovi, ampak en Bog! Vsak od treh bogov ima kljub temu svojo funkcijo. Tako lahko Bog Sin samo stori ali doseže, kar hoče Bog Oče! In potem je še rečeno: Sin in Oče sta popolnoma Eno! - In človek sploh ne ve, kaj naj bi naredil s Svetim Duhom; ali je on več kot Oče ali Sin ali manj? Iz obeh naj bi šel naprej in je simboliziran kot golob! - Toda k temu dodajte še milijarde svetnikov, od katerih naj bi bil vsak popolnoma Bog! - Ali lahko to človeku razjasni Božjo naravo? Zato se ne norčujte nad našo prošnjo, saj jo moramo slišati - in je za nas bolj pomembna kot to vino!

7 Ko si postrežejo s čašo najboljšega vina, Robert odgovori: »Drage sestre, v imenu Boga, Gospoda in Stvarnika neskončnosti, samo vzemite to vino in ga samozavestno pijte! Ker je ta vinski duh v nasprotju s duhom zemeljskih vin, ki, kot je rekel Pavl, nosijo v sebi duha nečednosti in pohotnosti. Duh tega vina se v Bogu imenuje duh večne, najčistejše ljubezni, ki je zato tudi sveti plamen svetlobe, svetlosti in jasnosti. S to lučjo

boste kmalu našle v sebi, kaj želite zvedeti od nas.

8 Velika in pomembna je vaša želja in noben božji angel ne more odkriti pomanjkljivosti v njej; če pa ne boste iskale njene izpolnitve samo zunaj sebe, ampak znotraj vas samih, vas bo to naredilo pobožne in koristne za vedno; če pa vam mi podamo odgovor, imate v sebi tujo lastnino, kar vam lahko na zunaj začasno daje prednost, vendar vam v notranjosti nikoli ne bo koristilo, ampak bi vam lahko sčasoma prineslo največjo škodo, ki bi jo potem bilo zelo težko popraviti!

9 Kajti glejte, preprosto povedano, zunanja doktrina se lahko nanaša samo na zunanje duhove, katerih prizadevanje je materialno. Po določenem obdobju pa v njih pride do spremembe in občasno že zaslišijo klic, ki jih poziva naj spremenijo takšno učenje. Takšen zunanji duh se po določenem času odzove in odide med naravne duhove ali v dejansko naravno dušo vsakega človeka in tam hrani dobro seme in je z njim zelo vesel in še toliko bolj je vesel čudovite letine, ki izhaja iz tega semena. Ampak glejte, tu se zgodi skoraj neizogibna nesreča, ko človekov dejanski življenjski duh občuduje zunanjo setev in se znajde med duhovi narave zunaj svoje komore in vesel pričakuje žetev letine. Ko izide iz svoje življenjske komore, se znajde med najbolj hudobnimi in nepoštenimi duhovi narave, ki so še vedno prisotni v njegovi duši. Ti se zberejo, prodrejo v njegovo življenjsko komoro in človeškemu pravemu duhu preprečijo ali celo onemogočijo njegovo vrnitev. Toda, če resnični duh potem izgubi svoj pravi sedež življenja, potem seveda sprva poskuša najti nov sedež med najboljšimi duhovi svoje duhovne narave in prebiva med njimi kot najemnik v hiši drugega lastnika; ker pa je izgubil vse svoje premoženje, na koncu ne more plačati najemnine, ga resnični lastnik zaseže in mu vzame vse, kar ima še vedno, in iz njega naredi zapornika ali celo sužnja. Posledično se mora resnični notranji duh življenja povezati z najbolj nepravičnimi duhovi narave in je vklenjen v sramotni jarm in to je potem toliko kot duhovna smrt človeka; kajti v takšnem človeku je Satan nato postavil svoj prestol in postal dejanski gospodar človeškega življenja, pravi človeški duh pa suženj peklenkim željam in prizadevanjem!

10 Zato naj vas povedano večno opozarja, da ne smete pohlepno iskati zunanjih navodil; kajti ti niso koristni, če jih um ne sprejme z največjo ponižnostjo in hkrati v celoti ustrezno uredi svoje življenje, kar je za vsak uma zelo težka naloga. - Glejte, Salomon, najpametnejši kralj Izraela, je padel kljub svoji modrosti, ker se je njegov notranji duh, ki se je počutil dovolj močnega, nekoč upal zapustiti svoje najbolj notranje bivališče, nato stopiti med svoje naravne duhove in jih učiti po svoji modrosti; ker pa je to storil pred časom svoje polne zrelosti, ki mora vedno potekati od znotraj in nikoli od zunaj navznoter, so ga ujeli njegovi nepošteni naravni duhovi in mu niso več dovolili vrnitve v njegovo življenjsko kamrico oz. v njegovo hišo, ki je hitro postala stanovanje za prešuštvo in malikovanje. Tudi Juda je zaradi tega izdal svojega Gospoda in Boga,

ker je sprejel učenje odrešenja samo od svojih zunanjih duhov, ki imajo sedež v razumu in iz njega v vseh vrstah želja; Zaradi posvetnega razuma in želja vseh vrst, ki iz njega izhajajo, je njegov življenjski duh zapustil svoje najbolj notranje prebivališče in s tem prepustil Satanu prost vstop! Posledica tega je preveč dobro znana in zloglasna in je tu ni potrebno ponavljati.

11 Zato pijte to vino zdaj! V vas bo prebudilo pravo ljubezen do Boga, okrepilo vaš duh in ga spodbudilo k rasti. Ko bo vaš odrasel duh prodril v vse svoje zunanje duhove narave, ne da bi zapustil svoj prvotni sedež, bo v sebi našel tudi vse, kar si zdaj lahko pridobi od zunaj. Ste me razumele?

61. poglavje

Razumevanje plesalk. Boj proti nečistim duhovom narave znotraj človeka. Ljubezen do mesa in čista ljubezen. Skromnost Roberta Bluma;

1 Plesalke rečejo: »O, modri prijatelj, najbolj globoko inicializiran v notranjost človeškega življenja! Res smo vas dobro razumele! Dali ste nam jasno vizijo o tem, o čemer smo pogosto slutile. Kako se vam lahko ustrezno zahvalimo?

2 Kolikokrat smo že videle ljudi na svetu in se pogosto srečevale z njimi, katerih možgani so imeli vse najboljše izobrazbe; povemo vam, ljudi, ki so imeli glede na svojo notranjo izobrazbo in zlasti na področju religije poziv k svetosti in so jih vsi častili in hvalili, še bolj pa ljudi, ki so skozi besedo in delo pokazali neizgledne sledi večjega razsvetljenja. Takšni ljudje so prišli k nam in nam pošiljali prošnje za najbolj kisle užitke, ki pa jih večinoma žal nismo mogle odobriti, ker so bili večinoma zlonamerno okuženi! Ne, mislile smo, da če so to posledice tako odlične krščanske kreposti, s tem nočemo več imeti nobenega opravka! Takšni pojavi so bili za nas takrat nerešena uganka; zdaj pa nam je vse jasno! Oh, hvala, hvala za to razsvetljenje; ker zdaj le vemo, od kod prihajajo številna zla. Zdaj nam dajte vino življenja in vse želimo popiti iz kozarca do zadnje kaplje.«

3 Blum jim zdaj preda kozarec in vse pijejo iz njega in postanejo vesele.

4 Jellinek, Messenhauser in Becher so osupli nad Robertovo modrostjo in čez nekaj časa rečejo: »Bratec, to je vse preveč naenkrat! Veste, da smo vas vedno imeli za zelo modrega človeka, toda nismo si mislili, da ste tako poglobljeni! Pa vendar nam nekaj pravi, da ta govor ni izviral iz vaših lastnih tal. Vendar je pravzaprav vseeno, od kje izvira, ker ste tudi v nas prižgali luč, zaradi česar bomo stvari in nastope presojali precej drugače kot prej. Zdaj se nam zdi, kot da bi imeli vsi aktualni politični dogodki na Zemlji in na tisoče drugih hudodelstev v sebi zelo obžalovanja vreden izvor!?

5 Prav tako se nam zdi, da vemo, zakaj so te plesalke plesale pred nami! Ali niso izvabile naših nečistih duhov iz nezakonito zasedenega bivališča našega resničnega duha, ki je nato hitro spet zasedel svoje zakonito bivališče?

6 Blum pravi: »Ja, da, brat Jellinek, skorajda ste se ustalili in dokazali, kako iščete resnico; toda v tem ste pogledali malce preveč plitvo vase, ker mislite, da je ples izvabil iz vaše najbolj notranje kamrice slabe duhove in je vaš pravi duh takoj šel nazaj v svoje prostore.

7 Pravim vam, da je pri nas ravno obratno. Moj in še posebej vaši duhovi so na srečo ostali v svojem pravem življenjskem stanovanju, sicer ne bi bili tukaj, ampak v takšnem stanovanju, v katerega nobena svetloba in toplota življenja večno ne bi mogla prodreti.

8 Vaš duh je bil samo obkrožen z naravnimi duhovi tako, da ste se skozi duhove otrok narave komajda lahko premikali in opazovali in to je tudi razlog, zakaj ste se prej v svoji sobi komaj lahko gibali in še manj kaj opazili. Šele po izjemni pomoči od zgoraj, se je vaš um lahko potem več premikal, takoj razvil več svetlobe in razširil svoje nekdanje ozko vidno polje, kjer si ti, Jellinek, nato takoj odkril odprta vrata v ta prostor.

9 Kljub temu je še veliko naravnih duhov okrog desnega bivališča vašega duha, da zaradi tega še vedno ne vidite popolnoma jasno, ampak kot skozi meglico. Ti duhovi najbolj trmasto obkrožajo vaš pravi duh in ga želijo zvabiti v svojo sfero, izvirajo pa večina iz tako imenovane ljubezni do mesa (materije), vendar v nekem pogledu v naših srcih prebujajo pravo ljubezen do Boga. Njih je najtežje odstraniti iz bivališča življenja, saj se za razliko od vseh drugih vrst duhov najbolj obupno oklepajo življenja. Njihov največji strah je izgubiti življenje, ki prinaša tako sladke užitke.

10 Te trdovratne duhove narave lahko le z izjemno skušnjava odstranimo iz dejanskega bivališča duha, s čimer lahko resnični duh nekoliko poveča svoje ozemlje in s tem postane svobodnejši in svetlejši. In takšna zunanja skušnjava je bila dosežena s temi plesalckami – vaš pravi duh je postal svobodnejši in svetlejši. Zato je prej moj vzvišeni prijatelj tukaj rekel, brat Jellinek - ko ste na naše plesalke čudno gledali, da ne smete toliko gledati na sredstva za dosego cilja, ampak na dober namen, ki ga je treba doseči! Zdaj imate pred seboj dobro osvetljen najboljši razlog. Zato pričakujem, da ne morete več nasprotovati sredstvom?

11 A da te plesalke še vedno niso čisti angeli, ker so (dosegle) dober posel za vas ni potrebno posebej osvetliti; vendar želimo narediti vse, kar je v naši moči, da to postanejo, kar niso, pa tudi mi še nismo.

12 Sam sem samo ena stopnja pred vami in to je vse. Toda lestev za naš večni cilj je neskončna in to bi lahko z lahkoto izenačilo naše trenutne razlike, tako da nihče od nas ne bi smel biti v nobenem pogledu pred nikomer drugim, razen prijatelja in brata poleg vas, brat Jellinek. On pa je tako daleč pred nami, da ga nikoli ne bomo mogli dohiteti! In zakaj? To se bo pojasnilo v nadaljevanju, ko ga bomo bolje spoznavali.

13 Zdaj pa je pred nami še eno zelo pomembno delo, ki se mu moramo nujno posvetiti, sicer se v tej hiši ne bomo mogli svobodno gibati v skladu z našo voljo in željo.

62 poglavje

Med brezdušno dunajsko množico. Zdravljenje teh junakov mesa. Robert jih vabi naj pridejo v hišo;

1 Robert nadaljuje: »Poglejte skozi to okno in na čudovit vrt, ki obdaja to hišo daleč naokoli ter in mi povejte, kaj vidite?«

2 Vsi trije stopijo k oknu, pogledajo ven in zgroženi stopijo nazaj, Jellinek pa reče: »Bratje, v imenu Gospoda, kaj je to? So to ljudje, živali ali hudiči? Zdi se, da je vse pomešano !? Ne, tega nezdravo. bi mogel pričakovati v okolici te stanovanjske hiše. Resnično, nenadoma je videti vso ogabnost stare, umazane poganske mitologije skupaj - živo in resnično!? Prosim vas, dragi brat, tesno zaklenite vrata hiše in te sobe, sicer tvegamo, da nas bodo te zveri požrle s lasmi in kostmi vred!«

3 Robert pravi : »Ah, ne bojte se! Pravzaprav ne izgledajo tako, kot se vam zdijo na prvi pogled od tu. Njihov grozni izgled izhaja iz njihovega prepričanja, da ste jih na Dunaju izdali Windischgräzu! Ko se bodo prepričali v nasprotno, se vam bodo naenkrat zdeli bolj človeški. Vedeti je treba, da so to vsi dunajski posamezniki, ki so se v katastrofalnih dneh oktobra, kot borci za zemeljsko svobodo zrušili pod orožjem cesarskih čet. Menijo, da to nikoli ne bi bilo mogoče, če jih Messenhauser ne bi izdal. Ko se prepričajo drugače, bomo lahko z Božjo pomočjo z njimi nekaj naredili. Če bo med njimi tudi nekaj takšnih, ki vse napotke zavračajo, bo Gospod s svojo vsemogočnostjo vedel, kako ločiti tako trdovratne koze od boljših ovc!

4 Zato jih pustimo, da vstopijo in se z njimi v skladu z Gospodovo voljo pogovorimo. Ker smo bili tudi mi zelo krivi za to, da so jih naši govori in zakoni pripeljali tja, kjer so zdaj in so nesrečni, je naša dolžnost, da jih pripeljemo na boljšo pot; in zdaj me spremljajte v imenu Gospoda.

(Zapisano 25. marca 1849)

5 Blum se zdaj odpravi v sredini med Messenhauserja in Becherja na vrt, kjer je še vedno najti znane Dunajčane, skupaj z zelo izmučenimi prostitutkami in njihovimi posiljenimi hčerkami. Sledim jim skupaj z Jellinekom na vrt, kjer najdemo množico v očitno neprijetnem stanju.

6 Na Robertovo vprašanje, kako se počutijo, zavzdihnejo: »Nesrečno, bedno in grozno! - Pomagajte nam ali pa nas ubijte in s tem rešite tega groznega, svinjskega življenja. Takšno življenje nas spreminja v hudiče. Zdaj pa si predstavljajte, kaj smo storili tukaj v tem umazanem kraljestvu duhov, ki diši po gnili grenki pomaranči za lepa in čudna doživetja! Vsekakor drži, da smo s človeštvom šli predaleč. Toda mi smo zveri in nikoli nismo bili nič več od tega, saj se nikoli nismo vzgojili za kaj boljšega - za kar so krivi naši lepi in liberalni regenti. In tako smo uživali v najljubšem slogu očeta Adama z

Evo, ko sta spočela bratomorilca Kajna, v našem času pa jih je že na milijone. Toda poslušajte, tukaj, v kraljestvu duhov je to nekaj nezaslišanega: najverjetneje smo vsi okuženi! Ali ni to pravo prekletstvo - biti okužen tukaj v svetu duhov! In to naj bi bil nekakšen raj! Da bi dobili vsaj kakšno pomoč, vendar je ni od nikoder. Torej, zdaj vidite, kako nam gre; zato bodite tako dobri in poiščite nam pomoč ali pa nas vse uničite. Kajti tisočkrat je bolje ne biti, kot obstajati v tako gnusnih okoliščinah!

7 Še ena stvar! Povejte nam, kdo so vaši spremljevalci. Enega od njih že poznamo, tako imenovanega Gospodarja hiše - resnično redkega božjega človeka. Ostalih treh ne poznamo! Bodite tako dobri in nam povejte, kdo so!«

8 Robert pravi: »Moji ubogi, bolni prijatelji, ali ste tako slepi, da Messenhauserja, Becherja in Jellineka ne prepoznate več?«

9 Več jih zakriči: »Na naše duše pihate! Kaj! Ti glavni prevaranti? Ah, lažje bi si bilo zamisliti smrt, kot videli te tri, še posebej tistega glavnega negativca

Messenhauserja! Toda srečo ima, da smo zdaj vsi tako bedni in se mu ne moremo primerno zahvaliti za njegovo visoko poveljstvo na Dunaju! A ker smo še vedno prešibki za konkretno izražanje hvaležnosti, se moramo sprijazniti s tem, da si ne želimo tega pretresljivega lovca in prevaranta tukaj in mu želimo vse najslabše.«

10 Blum pravi: »Povejte mi, ali vam je zdaj kaj lažje, ker ste te moje prijatelje prestrašili?« Moški pravijo: »No, ne na koncu; vendar smo jim morali to reči, ker so si to res zaslužili! Sami veste kako in zakaj?!«

11 Robert pravi: »Poslušajte, pustimo to sedaj; preteklost je preteklost! Nihče od nas, razen mojega vzvišenega Prijatelja, ne more reči, da se nikoli ni zmotil! Prepričan sem, da je vsak izmed nas večkrat v celoti storil vse grehe.. Seveda bi bilo neumno, če bi te tri obtožene predstavil kot nedolžne, veliko so grešili, vendar tudi mi nismo brez grehov. Kdo od nas je bolj zrel za pekel zaradi vseh storjenih grehov, Gospod, Mojster vsega življenja tako ali tako ve. Če pa po mojem mnenju nihče od nas ni vreden ničesar pred Bogom, potem tu ne bi smeli obtoževati nikogar. Boljše je, da drug drugemu odpustimo vse grehe in jih popolnoma pozabimo in v tem novem kraljevskem domu življenja ustanovimo kolonijo prijateljev in bratov. To nam bo v prihodnosti prineslo boljše sadove, kot da bi sodili drug drugemu. Ne glede na to koliko grehov kdo nosi na svojih ramenih. Kaj pravite na moj predlog?«

12 Vsi odgovorijo: »Ja, da, popolnoma prav imate in zelo smo zadovoljni z vašim predlogom; toda samo zdravje, predvsem potrebujemo zdravje; ker veste, da trpeča oseba ali duh ne more zlahka priti do zdrave odločitve in zagotovo pa ne bolni Dunajčani!«

13 Robert reče: »Naj bo tako, zato vsi vstanite in pridite v mojo hišo in tam bomo našli sredstva, ki vam bodo pomagala. Tukaj v kraljestvu duhov ni mogoče ničesar ozdraviti od zunaj, ampak samo od znotraj. Moja hiša pa je dobro oskrbljena z vsem, kar je najboljše. Zato mi sledite!«

14. Po teh besedah so vsi vstali in vstopili v znano veliko dvorano, ki sprejme več tisoč gostov.

63. poglavje

Gostje si ogledajo plesalke. Pogovori v dunajskem narečju. Junaki barikad;

(Op. prevajalca: Strani, ki sledijo v izvirnih Svetih spisih, so napisane v dunajskem narečju tistega časa, ko je Robert Blum živel na Zemlji in ni ekvivalentnega slovarja s katerim bi lahko pravilno prevedli izgubljeni pomen besed v drug jezik, razen zgolj pomensko, zato je prevedenih le nekaj odstavkov tega narečja, ki se je dalo kolikor toliko razumeti, ker to narečje v sedanjih časih težko razumejo celo druge regije v isti državi.)

1 Ko so se vsi zbrali v sobi, eden od njih opazi plesalke in reče: »No, sedaj pa bi jih lahko vse ugrabili. One in mi bi šli čudovito skupaj«. Nekdo drug, zraven njega reče: »Da, res, to so lepa bitja, s temi ljubkimi nogami, še posebej prve tri. Človek ob takšnih stvareh res ne more ostati ravnodušen. Navdušen bi bil, če bi se le boljše počutil.«

2 Njegov sosed ga tolaži: »Toda Franz, prosim te, bodi sedaj razumen. Ali ne veš, da sedaj nismo več na svetu?« Prvi odgovori: »To še preveč dobro vem. Vendar svet gor ali dol! Zelo so lepe in samo človek brez čustev ob tem lahko ostane ravnodušen.«

3 Tretji reče: »Ampak Franz, če si ob vso svojo ravnodušnost in te bo premagala pohota, kako se boš rešil?« Franz odgovori: »Oh hudiča, vi ste in ostali boste osli! Kaj pa vi veste, kje se sploh nahajamo! Ali ste pekel že sploh kdaj videli? In kako veste, da nismo že vsi v peklu?« Nagovorjeni odgovori: »Seveda nisem prepričan, samo zdi se mi, da bi morali videti ogenj in ga tudi občutiti, če bi v peklu že bili. Pa tudi hudičev še nikjer ne vidimo, zato mislim, da v njem še nismo. Ampak, če ne bomo pustili pri miru teh prekletih lutk, se bomo tam zelo hitro znašli. Ali se mogoče motim?«

4 Prvi odgovori: »Ja, da, prav imaš. Umrli smo in smo sedaj v duhovnem svetu, zato moramo paziti, da omejimo naša poželenja preden preidejo v delo. Najbolje za nas bo, da bomo lepo spoštljivi in ubogljivi in ne naredimo ničesar, kar nam Blum ne dovoli. Potem bi se situacija lahko za nas izboljšala.« Franz odgovori: »Lahko bi imel prav, ni tako neumno, kot se zdi!«

5 Junakinja barikade ob strani govori: »Poglejte jih, kako govorijo. Drug drugemu pravijo hudiči, Ha, ha, ha! Pri obleganju so imeli največji dobiček in oni so krivi za situacijo v kateri smo bili vsi pobiti.« Franz odgovori: »Vi ste bili tisti, ki ste zaprli smrdečo past, vi, vodje vseh dunajskih študentov. Glejte, da ne boste leteli naravnost v pekel, ko se vas bom lotil, z vašimi čarovniškimi palicami vred, kajti ne bojim se vas.«

(Opomba prevajalca: "Dragi bralec, ta dunajski pogovor se nadaljuje tam, kjer jih je bilo več. Upamo, da vam daje predstavo o parlamentarcih, katerih govor bo v nadaljevanju

preveden samo po vsebini in ne dobesedno.«)

6 Vstopi še eden in reče patetično: "Prijatelji, razmislite, kje ste! To ni Prater ali Brigittenau, v katerem so surovi Dunajčani desetkrat bolj surovi kot običajno; ne pozabite, tukaj je resno kraljestvo duha, kjer je treba biti zelo urejen in resen, da ne bi bili takoj za vedno prekleti; kajti z Bogom ni milosti in ni več pomilovanja na tem svetu!«

7 Junakinja barikad odgovori: »Ooh, ne bodi preveč nadut, ti širokih ramen in puhle glave. Ali bi bilo kaj čudnega, če se naš Bog ne bi usmilil takšnih tipov, kot ste vi?«

8 Novi dramatični prišlek z široko odprtimi očmi odgovori: »Kaj pravi ta Blocksbergova čarovnica? Oh, našli bomo ročaj za to motiko, tudi v tem duhovnem svetu. Ali ni tukaj nobenega tako zlobnega tipa, ki mu ne bi smelo biti žal, da bi s svojimi rokami zadavil te umazane prostitutke!?«

9 Junakinja odgovori: »Oh, ne skrbi za to. Če gre za najhujšega prašiča tukaj za stiskanje vratu, potem si ti najprimernejši kandidat za to. Mislim pa, da je takšno delo za vas veliko preveč dobro! Tako hudobni ste tukaj zato, ker v resnici pogrešate pivo in svoje kapricaste lutke. Toda potolažite se, mogoče vam bodo vaše kapricaste lutke kmalu sledile sem in mogoče bo Gospod potem z vami bolj usmiljen!

10 Patetični Patetik odgovori: »Prijatelji, pustimo to smrdljivo rit samo kot kravo z umazanim repom, ki naredi vse okrog sebe nečisto!«

11 Junakinja odgovori: »To bi lahko govoril samo tisti, ki bi bil čistejši od mene, kar pa ti nisi, čeprav si se vse življenje splakoval z več tisoč vedri piva! Za tvojo umazanost ne bi zadostovalo niti sto splošnih spovedi z vsemi jezuiti. Zate bi bil največji blagoslov, ko bi Gospod Donavo spremenil v pivo, ti pa bi se s čolnom vozil po njej in imel ob sebi kup devic. To bi te spremenilo v najbolj blaženega moškega na svetu.«

64. poglavje

Robert Blum graja patetika. Močan dialog na dunajskem narečju med junakinjo barikade in patetikom;

1 Patetik zapusti junakinjo in se preseli k Robertu, da ga spoštljivo obvesti, katera umazana bitja onečaščajo njegovo slavno hišo v kraljestvu duhov in da se pogovori z njim, da bi ta bitja poslal kam drugam.

2 Robert mu odgovori: »Moj cenjeni prijatelj, tukaj se to ne bo zgodilo! Veste, na Zemlji smo poskušali doseči nič manj kot enake pravice za vsi ljudje. Kar na Zemlji ni bilo dosegljivo, pa se zdaj tukaj ponuja v celoti. In to je resnično darilo Najvišjega - Vladarja vseh nebes in svetov. Če torej želite biti resnično srečni v najbolj liberalnih konstitucijah Boga, potem nikoli ne precenite svoje človeške vrednosti. Upoštevajte, da imajo vsi ljudje, ki jih vidite tukaj, istega Boga kot svojega Stvarnika in Očeta. Na ta način boste resnično ljubili te ljudi in v zameno našli njihovo ljubezen, ki tukaj vpliva na srečo vseh. Tako se vam ne bo treba zatekati k častnim sodbam, in vaše srce vam bo

zagotovilo najboljše opravičilo v srcih bratov in sester! – Niti po naključju se ne smete ukvarjati s tem, ali bo moja hiša onesnažena s temi lastnimi bitji ali ne; za to je poskrbljeno! - Prav tako vam moram odkrito povedati, da imam raje junakinje, kot vas! Taka je Dunajčanka in ima dobro srce. Vendar ste vi upokojeni dvorni filozof, ki ga bomo naslavljali le z "Vaša eksclenca", ne da bi upoštevali, da smo tukaj vsi bratje in sestre! Vprašajte se, kdo bi mi moral biti tu dražji - vi ali tista Dunajčanka v njeni pristnosti?«

3 Patetik se pokloni pred Robertom in pravi: »Če je to jezik, ki se tukaj uporablja do častnih ljudi, potem prosim, da me spremljate na prosto; ker tu smrdi od vulgarnosti in neokusnosti!«

4 Robert odgovori: »Moj prijatelj, nikjer v tej hiši ni zapora in nobenega suženjstva, je samo ljubezen! Če se s tem ne želite sprijazniti, potem lahko tako svobodno odidete, kot ste svobodno vstopili. Dodati pa moram, da vam bo nekoliko težje ponovno vstopiti v to hišo ljubezni, saj se zlahka zgodi, da jo ob prvem koraku zunaj izgubite. Zdaj veste, kje stojite in od vas je odvisno, kaj boste naredili.«

5 Patetik se zmede in ne ve, kaj storiti. – Toda naša junakinja hiti navzgor in pravi: »Daj no! Zakaj si tako užaljen! Samo svoje mnenje sem ti povedala in ti že hočeš zavreči našega usmiljenega in dobrega Boga, še pred tem pa bi mi najraje zavil vrat ali pa me na kašen drug način najhuje kaznoval. In ker Blum ni hotel uslišati tvoje zahteve po tem, da nas pošlje kam drugam, ti hočeš kar oditi. Toda, gospod Blum je pametnejši od nas in nikomer ne dovoli, da bi nas kaznovali. Vendar, naj bo to zaenkrat tako, kot pravi on. Kasneje bo spet vse v redu. Ali nismo vendar vsi grešni, zato pokažimo raje malo potrpljenja drug z drugim. Sedaj smo vendar v svetu duhov. Samo pridite nazaj in se nam pridružite. Stari Franz, ki je bil dolgo časa tvoj predpražnik, se bo obrnil v pravo smer. – No, ali se nas še vedno želiš znebiti?«

6 Patetik odgovori: »Ne, trenutno se ne jezim več nate, ker mi to ne bi prineslo časti, saj vi niste tako rekoč, nič v primerjavi z mano! Ne bom pa šel med vas, kjer gnusoba in grobost kraljuje najvišje, ampak se bom pridružil krogu dostojanstvenikov. In zato se vrnite med svoje!«

7 Pravi junakinja: »Pazite, da ne boste vi postali odvrtni vašim tako imenovanim plemkinjam. Jaz sem samo vesela dunajska gospa in ne hudič. Kaj pa mislite, da ste? Ste precej smešen dunajski patetik. Če smo mi za vas gnusni, si kar poiščite boljše. Tam jih je dva ducata, pojdite tja in poskusite svojo srečo. Videli boste, koliko ste vredni!«

8. Junakinja se pridruži svoji množici, Patetik pa dvigne nos in se pretvarja, da se ni pogovarjal s simpatično junakinjo.

65. poglavje
Dunajčanka in neugodni Bohme. Jellinekov dober nasvet junakinji;
(Zapisano 28. marca 1849)

1 Ko je naša junakinja spet sredi tistih, s katerimi je imela nekaj grenkega pogovora, ji znani Franz reče: »No, kako se vam je iztek pogovor z našim dramatikom? Ste mu kaj povedali v dunajskem slogu?«

2 Pravi junakinja: »No, enkrat bo razumel! Še vedno misli, da je 'njegova visokost'! Pa ga bodo že prepražili v drugačno klobaso! Prepričala sem ga, da ni brezglavo odvihral iz hiše, ko mu je gospod Blum povedal, da nas ne misli nagnati. Nikomur ne želim škoditi, niti temu patetiku, ki mi je rekel toliko žaljivih besed in me želel kar najhuje kaznovati - zadaviti. Vendar bi bila kljub temu vesela, če bi mu naš dobri Gospod malo porezal krila. To bi bilo za njega zelo dobro.«

3 Pravi Franz: »No, punčka, zdaj mi je bolj všeč - da smo se nehali prepirati! Ampak povem vam, če se spet tako spotaknete vame, potem se me pazite.! Toda zaenkrat je vse v redu, me razumete?«

(P.S. bralci bodo opazili, da smo prenehali s poskusom prevajanja sočnega dunajskega slenga, ki je bil najbolj razširjen konec 1880-ih, v času revolucije)

4 Pravi junakinja: „Ne, ne, nismo Bohemi, ki se sedem let križamo med seboj. Dunajčani se po ravnanju, kot da bodo požrli drug drugega, obrnejo in spet so najboljši prijatelji! - Toda z Bohemi je težko. Ti bi me tudi tri leta pozneje še raztrgali, če bi me lahko dobili!«

5 Franz odgovori: »Lassy, ne tako glasno, ne veš, kdo posluša! Ali ne veste, da imajo Bohemijani najdaljše prste in najdaljše ušesne reže, zato so bili vedno najboljši ostrostrelci in policijski obveščevalci!«

6 V odgovor na te besede se vzdigne čvrsta figura s širokim obrazom (Bohem), ki globoko vdihne in nagovarja predvsem Franca: »Poslušajte, prekleti molji! Kdo ima dolga ušesa in prste? Samo reci in počakaj! Mogoče sem duh, ampak vam bom že pokazal, kdo ima dolga ušesa!«

7 »Razumi me, prekleti fant!«- pravi junakinja: »O, ne, Franz, videli bomo, kako se lahko rešimo iz tega. Zmagali smo, ampak tako kot volk še kar naprej napada. To bi lahko trajalo vse življenje - razjezite ga in verjamem, da bi vas ubil!«

8 Pravi Boem: »Utihni, ali pa te bom dobro razbil! Ali menite, da so Bohemijci norci? So dobri ljudje in ti si kurba! Ali me razumete, bahačka?«

9 Pravi junakinja: »Dragi moji Dunajčani, ta je dobra! Če ne bi bili v tako ugledni hiši, bi takšno obnašanje prepovedali, čeprav bi me to stalo življenja moje mame. Ampak tukaj ni mogoče storiti ničesar! Odpravimo se, preden se začne veselica!

10 Junakinja se po teh besedah z večjim številom Dunajčanov hitro odpravi k Jellineku in Meni in takoj začne naslednji pogovor z Jellinekom, rekoč: »O, gospod doktor, skoraj vas nisem prepoznala. Božji pozdrav! Kako ste in kaj počnete tukaj?«

11 Pravi Jellinek: »Poglejte, imam se zelo prijetno in sem boljše kot kdaj koli prej na svetu! Toda moja najbolj goreča želja je, da bi se vsi dobro razumeli, potem se ne boste

prepirali med seboj kot zdaj. To morate odložiti v celoti, saj v nasprotnem primeru ne boste nikoli boljši. Naučite se od nas, kako biti potrpežljiv do slabosti naših bratov, potem boste takoj bolje razumeli drug drugega, kar vam bo prineslo zlati sadež! Če pa se nenehno prepirate in grozite drug drugemu z udarci, bo minilo še veliko časa, preden bo med vami zaživel krščansko-nebesna ljubezen, ki sama po sebi sproži resnično blaženost vseh duhov.

12 Pustite, da prenehajo vaši neumni prepiri in zmehčajte svoja srca, potem vam bodo kmalu pomagano, sicer boste morali še dolgo trpeti in če boste prejeli pomoč, bo ta tako neprijetna, kot je vaša medsebojna ljubezen in prijateljstvo! Upoštevajte, da smo vsi enaki pred Bogom! Nihče od nas nima nobene druge prednosti kot samo v najbolj krotki in najmogočnejši ljubezen iz srca do Boga in do vseh svojih bratov! Ali ste me dobro razumeli?«

13 Pravi junakinja: »O, res je tako, toda naše dunajske pesti ne morejo biti tihe, ko zaznajo vetrič! Prišlo bi še kako čudežno zdravilo. Ali v kraljestvu duhov ni to mogoče? Veste, naša srca niso bila ravno slaba, samo naše šole!«

14 Pravi Jellinek: »Zdaj bomo videli, kaj je mogoče storiti, vendar se boste morali tudi sami potruditi, da boste privezali jezik! Vprašajte tega človeka ob moji strani, sposoben je veliko! Če vam bo pomagal, vam bo resnično pomagano!«

15 Pravi junakinja: »Jellinek, recimo, ali gospod razume naše - dunajsko? Lep obraz ima in videti je dobrodušen! Drznila bi si ga nagovoriti, a samo če govori dunajsko!«

16 Pravi Jellinek: "O, seveda! Ta se razume in govori vsak domišljen jezik. Resnično vam povem, da natančno razume jezik srca in tako rekoč iz nosu bere vse, kar si kdo kdajkoli na skrivaj misli. Samo poskušite in ugotovili boste, da imam prav.«

17 Pravi junakinja: „Oj; kaj praviš!? Če lahko to stori, bi se moral nekoliko povezati z našim dragim Bogom? To bi bilo smešno, če bi vnaprej vedel vse, kar mu hočem povedati?! Jaz pa se ga bom lotila, kar bo, pa bo.. Povejte mi njegovo ime in to bo vse, kar bom potrebovala.«

18 Pravi Jellinek: »Tu se dotakneš moje najbolj ranljive točke. Čutim in sumim, da je velik in vsemogočen duh, ki ga je poslal k nam Bog in nam bo pokazal pravo pot do Boga; to je vse, kar vam lahko povem. Toda njegovo ime in mesto, ki ga zaseda pred Bogom, vem tako malo kot ti! Toda eno je gotovo, da tukaj lahko pomaga le on, ker ima za to moč.«

19 Pravi junakinja: »O, o, zdaj je v meni malo vžgala luč! Veste, gospod Jellinek, mislim, da bi bil to lahko eden od teh apostolov? Mogoče celo Peter ali Pavel? Kaj pravite, ali imam prav?«

20 Reče Jellinek: »Draga moja, lahko bi preprosto bilo tako; zato se obrnite neposredno nanj in kmalu boste vedeli, kje stojite z njim. Vendar se mi zdi nekoliko preveč samozavesten za Petra ali Pavla! Sumim, da je nekdo pomembnejši. Mogoče kak

nadangel? Toda govorite z njim sami, da boste to čim prej razčistili!«

66. poglavje

Junakinja se za pomoč obrne k Gospodu. Odrešenikov nasvet: Odkrito priznajte svoje težave! Zgodba o padcu;

1 Po tem Jellinekovem navodilu me junakinja nekaj časa gleda, nato pa se mi približa, saj sem se med njenim pogovorom z Jellinekom nekoliko umaknil in mi reče:

» Oprostite, moj dragi, ljubki gospod, če vas motim z vprašanjem: Glejte, gospod Jellinek mi je svetoval naj se obrnem na vas in rekel, da ste vsemogočni in lahko pomagate pri vsem, kar je potrebno. Glejte, najbolj cenjeni gospod! Trpim pomanjkanje vsega in potrebovala bi veliko pomoči! Bodite tako dobri in pomagajte meni in mojim dunajskim prijateljem, če vam je le mogoče! Glejte, na svetu smo rasli kot divje zveri in tudi sem prišli takšni in bolni, bodite tako dobri in nas naredite boljše in pametnejše in vsi se bomo potem lepše obnašali.

2 Rečem Jaz: »Seveda, zagotovo vam lahko resnično pomagam in to najbolj!! Najprej pa moraš odkrito priznati, kaj vse je narobe s tabo in kaj ti manjka? Če si bolna, mi moraš povedati, kje, kako, zakaj in na kakšen način si zbolela. In če se ti zdi kaj neumno, moraš zvesto navesti, kaj se ti v resnici zdi neumno. Nato bom videl, kako lahko pomagam tebi in tvojim rojakom. Zdaj pa le dobro premisli o vsem tem in mi potem po pravici povej vse. 3 Pravi junakinja: »O fant! To bo pa težko, da vam povem vse, kar želite. Glejte, nekoč sem se udeležila takšne spovedi. Dobro poslušajte, ne morete si predstavljati, kaj je vprašal tisti spovednik, tudi najhujši prostak bi zardel vse do prstov. In glej, če bi ti morala sedaj povedati vse, kar sem počela v življenju – o fant, bil bi presenečen. Vse bi še bilo v redu, če le tukaj ne bi bilo toliko ljudi, tako pa me je sram, da se pred njimi izpovedujem. Ali ne vidite, kaj je narobe z menoj? Bodite tako dobri in mi pomagajte brez te neprijetne spovedi.«

4 Rečem Jaz: »A poslušaj, draga moja, kako to, da te ni bilo sram, ko si grešila? Večkrat si bila v družbi in ni te bilo sram, ko si se pred ducat mladostnikov v nočnih urah slekla in jih zapeljevala z zapeljivimi kretnjami, ter pustila, da so se te dotikali in počeli še druge stvari! Zakaj bi sedaj morala biti tako sramežljiva? Vem, da si se enkrat, ko si spila preveč alkohola, obnašala tako prostaško, da so bili šokirani celo najbolj razvratni razbojniki! In vem še za veliko drugih predstav, ki si jih uprizorila kot prava junakinja. Brez vsakega občutka sramu. In zato ne bi sedaj smelo preveč vplivati na tvojo čast, če mi odkrito poveš, kaj te muči in kako si preko vseh tvojih zmotnih korakov prišla v takšno bedo.«

5 Junakinja je zbegano rekla: »No, ti si pa pravi in veš kako ujeti ljudi! Lahko bi te neslavno pripeljala do konca življenja in če ne bi bil tako dobrodušen, bi moja duša postala s teboj surova! Toda, ker vidim tvoj ljubeznivi obraz, se ne bom prenaglila.

Odkrito povedano, samo pred vami me je sram. Kar se tiče teh dunajskih rabljev, pred njimi mi je vseeno! Ampak, če mi dovolite, da govorim nekoliko bolj mehko, potem lahko povem nekaj resničnih dogodkov.«

6 Jaz odgovorim: »To lahko storiš, samo ničesar ne prekrivaj, razumeš?«

7 Ko se je junakinja rahlo odkašljala, je spregovorila: »Torej, v Božjem imenu, če mora biti tako, potem dobrohotno poslušajte! Glejte, pri 14 letih sem na belo nedeljo izgubila nedolžnost in če se prav spomnim, je bil to neki Tonyjem Pratenhuberjem. Ta fant je bil pravi dragulj! In ker mi je bil všeč, sem si mislila, da tako ali tako ne morem ostati večno devica. In tako sem mu dovolila, da je to storil in ker mi je bilo všeč, se je to večkrat ponovilo. In ne bi postala tako slaba, če bi lahko zanosila! Vendar se to ni zgodilo. Tony se je želel poročiti z menoj. Ker pa je mislil, da sem neplodna, me je pustil. To se je zgodilo tudi z drugim in tako sem na koncu postala obupana in sem menjala fante. Očeta nisem nikoli videla, moja mati, Bog naj jo blagoslovi, pa ni bila nič boljša od mene! Zaradi pogostega menjavanja fantov sem se okužila in potem okužila tudi druge. Pomagal mi je neki homeopat in morala sem vstopiti v njegovo službo in lahko si predstavljate, da ni molil rožnega venca z menoj!

8 Ko se je potem na Dunaju začela revolucija, se je udeležil tudi zdravnik. In te revolucije sem se udeležila tudi jaz in tam našla svojo smrt. Zdaj sem tu kot slaba duša in moram trpeti, ker sem bila preveč vesela na Zemlji! - In zdaj sem vam povedala vse, kar vem. In tako veste, kje stojite z mano, kaj je z mano in kako sem zbolela in umrla. In zato vas v imenu Jezusa prosim, da mi pomagate, če lahko!«

9 Odgovorim: »No, zadovoljen sem s tvojo iskrenostjo in videl bom, ali ti lahko pomagam in kako. Ravno tako iskreno, kot si mi ti povedala za svoje grehe, ti moram tudi Jaz iskreno povedati, da te je samo tvoje dobro srce in neprimerna vzgoja rešila pred peklom. Če bi bilo tvoje srce le malenkost slabše ali pa tvoja slaba vzgoja manj kriva, bi že bila v peklu in tam trpela strašne muke! Kajti zapisano je: Pohotneži in prešuštniki ne bodo stopili v Božje kraljestvo! Zaradi tega ne bom tako natančno strogo jemal tvojega primera in razmislil, kako ti lahko pomagam. Toda, najprej mi povej, kaj misliš o Jezusu, odrešeniku?«

10 Pravi junakinja: »O, njega pa imam zelo rada. Brez dvoma! Tudi Magdalene ni obsodil zaradi njene grešnosti in tudi ne groznih Samarijancev! In tako mislim, če bi ga lahko videla in ga lepo prosila, da mi oprosti, me ne bi uničil!?«

11 Rečem: »Torej draga moja, pomenil se bom z njim na skrivaj, ker ni daleč stran! Mogoče bo tudi s teboj tako usmiljen, kot je bil z Magdaleno. Zato tiho malo počakaj tukaj!«

(O.P.: Govor junakinje je podan pomensko, ker ni mogoče dobesedno prevesti takratnega dunajskega narečja.)

67. poglavje

Gospodovi komentarji o razlogu tega na videz žaljivega razodetja

1 Dobro upoštevajte, da je to na videz žaljivo razodetje dobesedno, saj se dogaja v duhovni deželi – in duši ni mogoče v začetku življenja v duhovnem svetu govoriti in se obnašati drugače od običajev, jezika, slabosti in različnih stopenj izobrazbe, ki jih duša prinaša s seboj. Človek je na začetku v duhovnem svetu popolnoma enak, kot je bil v fizičnem telesu, ima enak govor, pogled, navade, običaje, strasti in vse ostalo in to tako dolgo, dokler ne doseže ponovnega rojstva v duhu.

2 Zato se takšno prvotno stanje takoj po prehodu imenuje "naravna duhovnost", medtem ko je preroben duh v stanju "prave duhovnosti".

3 Razlika med življenjem tega sveta in življenjem v duhovnem svetu je v naravnih duhovih, če so bolj preprosti, le funkcionalni videz lokacije, ki je vedno bolj ali manj figurativen, glede na to, kako so duhovi večinoma notranje sestavljeni. - Toda kot sem rekel, ta pojav, ki zelo podpira zanemarjen prepoved duha tukaj v duhovnem svetu, večinoma koristi le tistim ubogim duhovom, ki so svoje življenje živeli na svetu v njihovem resničnem naravnem in duhovnem uboštvu. - Toda duhovi bogatih lastnikov najrazličnejših zemeljskih dobrin, ki se jih srce drži kot polip na dnu morja, bodo tukaj našli vse, kar jim je ostalo in lahko tako vztrajajo več sto let po zemeljskih izračunih v takem približno naravnem grobem stanja in se dvignejo iz istega šele ko sami začutijo potrebo po nečem višjem in popolnejšem v sebi.

4 Zdaj veste, zakaj se je ta pomemben prizor razkrival dobesedno in podrobno. - In tako se bomo vrnili na sam prizor! - Ker naša junakinja že nestrpno in dolgo čaka nasvete Jezusa Kristusa, ki sem ji jih obljubil. - *Upoštevati pa morate pomembno okoliščino, da se ta pomemben prizor v tem času odvija v duhovnem svetu in s tem bistveno vpliva na dogodke tega zemeljskega časa!* Iz teh na videz vedno tako nepomembnih pogovorov lahko enostavno ocenite celoten položaj in odvijanje dogodkov, kot se zdaj dogajajo na Zemlji, prav tako pa tudi posledice tega dogajanja, ki bodo postale očitne, zlasti v poznejših zaporedjih tega prizora. Nikakor pa ne smete biti užaljeni, saj vse mora priti tako, kot se dogaja. In tako nazaj na sceno!

68. poglavje

Čakajoča junakinja in ošabni patetik, ki ga Gospod graja. Ljubezenski čudež na junakinji Heleni;

1 Junakinja, zdaj izjemno nestrpna, se mi nekoliko sramežljivo približa in me vpraša, ali sem že, morda prek skrivnih znamenj, Jezusu Gospodu govoril o njej.

2 Patetik, ki je med družbo našel nekaj pohval, je zelo jezen, da ta – po njegovem mnenju bedna in zelo nesramna ženska – moti mene, dostojanstvenika hiše! Zato se ji

skupaj še z nekaterimi drugimi približa in ji reče: "No, ti bedna prtljaga, kako dolgo boš še obremenjevala tega najuglednejšega gospoda te hiše s svojimi pasjimi lažmi. Ali nimaš nobenih manir?"

3 A junakinja reče: »Noooo, ti s širokimi rameni! Te to zadeva? Nemški hohštapler! - Poglejte samo tega pleteničarja! Ne - nasprotuje, da bi kdo od nas govoril s tem čudovitim gospodom! Kdo misliš, da si? Misliš, da si zaradi tega, ker si na svetu nekoč bil nekakšen carski pomembnež, na tem svetu kaj boljši od nas? Oh, da, gobček, ti bomo kmalu spraznili čisto posebno klobaso. Še dobro, da Kristusa Gospoda zdaj ni tukaj; kajti niti malo ne bi bil vesel, če bi videl tukaj takšno surovino, kot si ti! Samo glej, da zbežiš s svojimi krokodiljimi očmi in kozjimi nogami, ali pa se ti bo zgodilo kaj slabšega.«

4 Po tem nagovoru se Patetik obrne k meni, rekoč: »Toda dragi, najboljši prijatelj, za božjo voljo vas prosim, da temu bitju ne dovolite uporabljati tako ohlapnega jezika s častnimi in uglednimi moškimi, ker z menoj govori, kot da bi bil najbolj navaden čevljar. Verjetno je res, da se morajo tukaj v duhovnem svetu razredne razlike za vedno končati, a razlike v inteligenci in boljši izobrazbi ne morejo prenehati, dokler ta zanemarjena, retrogradna prizemna bitja ne dosežejo takšne stopnje učenosti in človečnosti, s pomočjo katere lahko ugajajo in zanimajo višjo družbo! Prosim, dragi prijatelj, da to poveste temu nizkotnemu ženskemu bitju!

5 Rečem: »Dragi prijatelj, obžalujem, da nikakor ne morem izpolniti vaše prošnje, ker je vse, kar vi imenujete kot boljši svet, za vas vzvišen in lep, gnusoba pred Bogom! Bog je vedno enak in nikoli ni zadovoljen s »častnimi« ljudmi, ki človeško vrednost ocenjujejo izključno glede sovraštva, uradništva ali bogastva, vse ostalo pa označujejo za bedno! Toda vse, kar je majhno, manjvredno in pogosto zaničevano, stoji v veliko čast pred Bogom! In zato vam moram odkrito povedati, da je to bitje, ki ga tako zaničujete, eno najbolj intimnih božjih prijateljev in ima zato milijonkrat večjo prednost pri meni, kot vi, Moj plemeniti prijatelj, če vas bom sploh lahko tako imenoval. – Ampak, kljub temu ste le malo pomagali tej ubogi, ker jo bom od sedaj naprej toliko bolj trdno obdržal ob sebi in ji dal izobrazbo, ki jo bodo spoštovali celo angeli! Kmalu bo uživala na visokem položaju in bo okras te hiše! Toda tam, kjer se boste vi kmalu znašli, bo za vas le žalostna prihodnost! Pozivam pa vas, da ne motite več te uboge ženske, saj je zdaj popolnoma moja!« Po tem odgovoru se obrnem k junakinji in ji rečem: »In vi, moja draga

Magdalena – ste zadovoljni s tem?«

6 Junakinja odgovori: » O Jezus, da, in kako! Vi ste deset milijonkrat boljši od teh ošabnih bitij, ki delajo z reveži, kot z živino! Nočem biti skregana z njimi, vendar me takšno ravnanje jezi. Naj jim naš Gospod Bog oprostí, saj zagotovo ne vedo, kaj počnejo!«

7 Patetik komentira: »No, ta je pa dobra! Poslušajte, moji tovariši, če so stvari v tem

duhovnem svetu povsod tako dolgočasne kot tukaj, potem je ta svet kislja nagrada za tako zemeljsko hvaljenje življenje duše po smrti. Na Zemlji se človek lahko dobro brani in zaščiti pred takšnimi pogostimi napadi škodljivcev s svojim ugledom, javno funkcijo ali bogastvom, toda tukaj takšni zajčki krepko zrastejo čez glavo in potem bi to morali razumeti celo kot milost, če se spravijo na nas! Za povrh vse te družbene dolgočasnosti pa se ta sicer na videz častni človek še zanima za to gnilo, grenko pomarančo in jo dviga do nebes, samo, da nam nasprotuje. Samo še to je manjkalo, da nas pripelje do popolnega obupa! Rekel je, da je zelo intimni božji prijatelj. Sodeč po njegovi nagnjenosti k okorno predrzni, pompozni, zlovešči in nizkotni ženščini, mora biti božanstvo, s katerim je tako prijateljski, pravi presežek vse podlosti in najbolj veličastne neumnosti! In to umazano kurbo, ki zaudarja od nečistovanja, hoče izobraziti in narediti za okras te hiše! - Poslušajte, to bo lep okras! Hahaha, ali kaj!?»

8 Junakinja mi govori: »Ampak poslušaj, poslušaj, kako graja!

9 Rečem ji: »Naj te to ne moti. Naj govori kar hoče. Pokazala se bo z obrestmi vred vsa njegova arogantnost. A zato, da bo njegova arogantnost našla še več gradiva, me boš morala od sedaj vikati in poskušati govoriti kot pravi Nemeč. Ko te bodo slišali, boš videla, da je njihova aroganca dosegla nove višine! Poskusi sedaj, če lahko kar najbolj uglajeno govoriš nemško?«

10 Junakinja čuti preobrazbo v sebi. Prevzema jo prijeten občutek dobrega počutja, kar ugodno vpliva tudi na njeno obliko. Srečno presenečena nad to nenadno preobrazbo svojega bitja, ki ne čuti več niti najmanjše bolečine, me radostno gleda in pravi: "Oh, vzvišeni prijatelj iz nebes, kako dobro se zdaj počutim ob vaši strani! Vse grobo je popadalo iz mene kot luske! Moje razmišljanje in surov jezik sta se kot gosjenica spremenila v slavnega metulja! In vse moje bolečine so se stopile kot sneg pred sončno toploto! Oh, kako dobro se zdaj počutim! In komu se zahvaljujem? Tebi, tebi! Velik, sveti prijatelj Najvišjega!

11 Ampak, ker ste meni, največji grešnici, pokazali tako neskončno milost, ki je večno ne zaslužim niti v najmanjši meri, mi sedaj povejte tudi, kaj moram sedaj početi in kako naj se obnašam, da vam pokažem svojo največjo hvaležnost na sprejemljivi način.

12 Rečem Jaz: »O ti, moja najdražja Helena (njeno nebeško ime), oba sva si enaka! Zdaj te imam zelo rad in imam srce, ki Me zelo ljubi, kot Moje tebe! – Kaj še potrebujeva več od tega? Daj mi roko kot znak svoje ljubezni do Mene in Mi daj goreče vroč poljub na čelo! - Za vse drugo bom poskrbel.«

13 Ko Helena sliši te moje besede, zelo zažari od ljubezni do Mene, takoj iztegne roko in Me tudi poljubi na čelo z neopisljivim ljubezenskim žarom.

14 Ta prizor privabi solze iz oči Robertu, Messenhauserju, Becherju in predvsem Jellineku. - In kmalu po poljubu na Moje čelo je Helena videti kot preoblikovana ženska in je v svoji obliki plemenita in lepa kot že nebeško bitje, razen oblačil, ki pa so zdaj videti zelo čista in lepa. - Toda Robert takoj pride in me vpraša, ali naj dobi tudi nova

oblačila za to čudovito rožo? Jaz mu rečem: "Čez nekaj časa, ko bom rekel!"

69. poglavje

Patetikov odziv glede čudovite Helenine preobrazbe. Razlika med sanjami in resničnim življenjem. Olafova prisposoba o dvorjenju;

1 Patetik in njegova družba opažata tudi to preobrazbo, eden od njih mu reče: »Prijatelj, ali tega ne opaziš? - To bitje, nekdanje vedro, polno nesnažnosti, saj in umazanije, je zdaj popolnoma spremenjeno! Zdaj je videti čudovito lepa! Bi moral biti ta čudni prijatelj Blum nekakšen pravi egipčanski čarodej?«

2 Pravi patetik: »Tudi jaz zaznavam nekaj takega. A veste, ko je taka oseba nerealno zaljubljena, ji obraz pordeči in se spremeni v čisto lepo žensko! V tem pogledu sem velikokrat videl ženske na Zemlji, ki so bili v svojem običajnem, umazanem gospodinjstvu naravnost grozne; toda v nedeljo, ko so se z ljubimci sprehajale po ulicah, jih ni bilo za prepoznati! Ljubezen je tista, ki tu in na Zemlji prinaša tak čudež, kot je polepšanje ženskega spola. Vzemite ji ljubezen in pokazala bo drug obraz.«

3 Pravi drugi: »V enem pogledu imaš prav, veš, vendar se zdi, da je tu zadeva nekoliko drugačna! To bitje je postalo nenadoma preveč lepo, govori tudi najčistejšo in najbolj žlahtno nemščino pri kateri ni niti sledu dunajskega narečja. Tega ne izvaja skupna ljubezen. Tu se je moralo zgoditi nekaj večjega, kar mi še ne razumemo. Pazljivo opazujte neskončno nežno polt, mehko njenih rok in vratu, nadvse lepe blond lase, izjemno zanimivo obliko njenega obraza in resnično nebeško rdečilo lic! Resnica je in ne samo videz! Zagotovo se boste morali strinjati z mano!«

4 Tu je patetik resnično osupnjen, saj ta trditev temelji na dejstvih. - Toda tretji moški iz skupine pravi: »Vredni prijatelji, oba jemljeta to stvar napačno! - Prepričan sem, da ima ta preobrazba povsem naravno podlago. Zdaj smo v najčistejšem svetu duhov. Naše življenje ni nič drugega kot popolne sanje in tisto, kar vidimo, je igra fantazije, ki sami v sebi nima resnice. Zdaj ugaja tem fantazijam, da postavljajo vse vrste spektaklov za nas, ki se našim duhovnim sanjam zdijo kot objektivna resničnost. Vendar so te slike podobne tistim, ki smo jih na zemlji dosegali s tako imenovano čarobno svetilko. Takšna je ta stvar! Ali razumete?«

5 Pravi prvi: »Prijatelj, očitno je zaznati to vašo razlago. Ampak, če bi vse to pomenilo nekakšne sanje, bi morale biti tudi vaše razlage sanje, ki ne bi bile sposobne več premisleka kot kateri koli drug pojav. Ali lahko vztrajate, da je vaša razlaga izjema? Na Zemlji sem sanjal pogosto in živo; ampak kakšna je razlika med sanjami in to najbolj lucidno resničnostjo!

6 V sanjah sem ostal pasiven, toda tu sem v svoji najbolj jasni zavesti popolnoma aktiven. Pri mojih sanjah nikoli nisem imel retrospekcije. In ko se je včasih zdelo kot nekakšen odpoklic, potem je bil vedno nejasen in nepopoln. Tu pa se spomnim vsega

zelo natančno tako,, da so tudi najbolj nepomembni prikazi mojega zemeljskega življenja podobni popolnim slikam kamer, od a do ž! Povej mi, prijatelj, ali lahko to imenujemo sanje?

7 V sanjah nikoli nisem čutil močne bolečine, lakote ali žeje, medtem ko so bile oblike bitij, ki so se pojavljale v njih, vedno minljive in spremenljive in so se medsebojno premikale tako hitro, da od predhodnih kasneje običajno ni bilo ničesar zaznati. Nikoli ni bilo mogoče narediti logične sekvence, četudi na videz nespornega dogajanje, zaradi čudežnih vtisov, tako, da jih kot tihi opazovalec nisem mogel dovolj intrigrirati.

8 Kakšna modra logika brizga skozi vsak govor Bluma ali njegovih prijateljev! - Kako dosledno je informacijsko in arhivsko pravilno oblikovanje te dvorane in kako vse navdušuje z bogatim pomenom!

9 In to naj bi bile vse samo sanje? No prijatelj, to niso sanje, to je stroga in sveta resničnost! - In naredili bomo dobro, ko bomo začeli bolj spoštovati te pojave. Zato pridobiva neverjetno lepšanje tega bitja še večji pomen! Kaj misliš o moji presoji?«

10 Pravi patetik: "Prijatelj, prav imaš, popolnoma se strinjam. Ne razumem pa, kako tudi tukaj lahko koga zajame strast do nečesa. Poglejte, še vedno me moti vedenje tega neverjetno lepega bitja do mene. In ko sem se želela opravičiti glede njegove prijateljice in ljubimke, sem od njega tudi dobila tisto, česar nisem iskala. Skratka, bil sem užaljen do svojega najglobljega bitja, ki si ga kot človek brezmadežne časti ne more samo privzeti za brado. In glejte - to je prav stvar, uganka, - da je tudi tukaj, v kraljestvu duhov, - v kraljestvu najvišjega reda in posledic, človek lahko poškodovan, užaljen in celo temeljito besen! Pojasnite mi to in strinjal se bom z vami!«

11 Nagovorjeni Max Olaf reče: »Prijatelj, stvar je preprosta in jasna! Kaj so poškodbe in zamere? Nič drugega kot prigovor naše naravne arogance. Meni se zdi, da je aroganca občutek duše, ko se ji zdi, da je ona nad vsemi, drugi pa so zanjo manjvredni ali celo nič. Če bi kdo naglo stopil na pot te njene najljubše ideje in poskušal uveljaviti vsaj enakovreden položaj, potem duša to opozicijo dojema kot bolečino, omejitev, ki jo boli, ker se zaveda, da je drugi ne jemljejo za tisto, kar misli sama o sebi. Vendar se mi zdi takšno stanje tako zelo nelogično in nedosledno; in vsak je pozvan, da ubere ravno nasprotno pot, če želi od tega pridobiti resnično korist!

12 Na Zemlji tisti, ki sebe precenjujejo, to želijo uveljavljati na vse možne načine, da pridobijo to »spoštovanje«. Toda tu, kjer ni denarja in plemstva, gostiteljev, bajonetov in kanonov, so možnosti za tako nelogično početje duše nujno neprijetno majhne. Kajti v bistvu je narobe, če se eno bitje povzdigne nad drugo, enako bitje. In drugič, to je čisto norost!

13 Ker nam logika in izkušnje kažejo, da je najsrečnejši tisti, ki postavlja najmanj zahtev do sočloveka. Zato je čista norost poskusiti doseči srečo z nečim, kar je večno

nedosegljivo! - Povejte mi, katero prizadevanje je boljše in izvedljivejše - prizadevanje po izpolnitvi nešteti želja, ki se v duši razmnožujejo kot plevel ali po modro omejiti želje na minimum?«

14 Patetik pravi: »Očitno slednje, ker manj ko je potrebno za srečo, lažje jo je doseči!«

15 Pravi Max Olaf: »Pravilno, tako je in ostalo bo za vedno.

16 Ukrepajmo v skladu s tem in nobeno takšno bitje nas ne bo motilo več. Ali imam prav ali ne?«